

TJUGOSJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 26 SEPTEMBER

Läsning

Job 1:6–22

Det hände sig en dag att Guds söner kom och trädde fram inför Herren, och Åklagaren kom också med bland dem. Då frågade Herren Åklagaren: »Varifrån kommer du?» Åklagaren svarade Herren och sade: »Från en vandring utöver jorden och från en färd omkring på den.»

Då sade Herren till Åklagaren: »Har du gett akt på min tjänare Job? Ty på jorden finns inte hans like i oförvitlighet och redlighet, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda.» Åklagaren svarade Herren och sade: »Är det då för ingenting som Job fruktar Gud? Du har ju på allt sätt beskyddat honom och hans hus och allt vad han äger, du har välsignat hans händers verk, och hans boskapshjordar har utbredd sig i landet. Men räck ut din hand och rör vid allt detta som han äger. Förvisso skall han då mitt i ansiktet tala kränkande ord mot dig.»

Herren sade till Åklagaren: »Nåväl, allt vad han äger må vara givet i din hand, endast mot honom själv må du inte räcka ut din hand.» Så gick Åklagaren bort från Herrens ansikte.

När nu en dag hans söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus, kom en budbärare till Job och sade: »Oxarna gick för plogen, och åsninnorna betade där bredvid. Då anföll sabéerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Guds eld föll från himmelen och slog ned bland småboskapen och folket och förtärde dem. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Kaldéerna ställde upp sitt manskap i tre hopar och överföll så kamelerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Under det att denne ännu talade, kom åter en och sade: »Dina söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus. Då kom en stark storm fram över öknen och tog i husets fyra hörn, och det föll omkull över folket, så att de förgicks. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det. Då steg Job upp och rev sönder sin mantel och skar av håret på sitt huvud. Och han föll ned till jorden och tillbad och sade: »Naken kom jag ur min moders liv, och naken skall jag vända åter dit. Herren gav, och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!«

Vid allt detta syndade Job inte och talade inget anklagande mot Gud.

Responsoriepsalm

Ps 17:1–3, 6–7 (R. 6b)

R. Vänd ditt öra till mig och hör mig.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:46–50

Vid den tiden började lärjungarna undra vem som var den störste av dem. Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Johannes sade: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn och försökte hindra honom, eftersom han inte följde dig som vi.« Men Jesus sade till Johannes: »Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er.«

TISDAG DEN 27 SEPTEMBER

Läsning

Job 3:1–3, 11–17, 20–23

Job öppnade sin mun och förbannade sin födelsedag. Han tog till orda och sade:

Må den dag utplånas, på vilken jag föddes,
och den natt som sade: »Ett gossebarn är avlat.«
Varför fick jag ej dö strax i modersskötet,
förgås när jag kom ut ur min moders liv?

Varför fanns knän mig till mötes,
och varför bröst, där jag fick di?
Hade så inte skett, låg jag nu i ro,
jag fick då sova, jag njöt då min vila,
vid sidan av konungar och rådsherrar i landet,
män som byggde sig palatslika gravar,
ja, vid sidan av furstar som var rika på guld
och hade sina hus uppfyllda av silver,
eller var jag inte till, lik ett nedgrävt foster,
lik ett barn som aldrig fick se ljuset.
Där har ju de ogudaktiga upphört att rasa,
där får de uttröttade komma till vila,
Varför skulle den olycklige skåda ljuset?
Ja, varför ges liv åt dem som plågas så bittert,
åt dem som väntar efter döden, utan att den kommer,
och spanar därefter mer än efter någon skatt,
åt dem som skulle glädjas
— ja, intill jubel — och fröjda sig,
bara de fann sin grav,
varför åt en man vilkens väg är höljd i mörker,
åt en man så kringstängd av Gud?

Responsoriepsalm

Ps 88:2–8 (R. 3a)

R. Låt min bön komma inför ditt ansikte.

Herre, min Gud, min frälsare,
dag och natt ropar jag inför dig.
Låt min bön komma inför ditt ansikte,
vänd ditt öra till mitt rop. R.

Ty min själ är mättad med lidanden,
och mitt liv har kommit nära dödsriket.
Jag räknas bland dem som farit ner i graven,
jag är som en man utan livskraft. R.

Jag har blivit som de döda,
lik de slagna som ligger i graven,

dem som du inte längre tänker på
och som är avskilda från din hand. R.

Ja, du har sänkt mig långt ner i graven,
ner i mörkret, ner i djupet.
Din vrede vilar tung på mig,

alla dina böljors svall låter du gå över mig. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:51–56

När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen, vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?» Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

ONSDAG DEN 28 SEPTEMBER

Läsning

Job 9:1–12, 14–16

Job tog till orda och sade:
Ja, förvisso vet jag att så är.
Hur skulle en människa kunna ha rätt mot Gud?
Vill han gå till rätta med henne,
så kan hon ej svara honom på en sak bland tusen.
Han som är så vis i förstånd och så väldig i kraft,
vem kan trotsa honom och dock slippa undan;
honom som oväntat flyttar bort berg
och omstörtar dem i sin vrede;
honom som kommer jorden att vackla från sin plats,
och dess pelare darrar därvid;
honom som befaller solen, så går hon inte upp,
och som sätter stjärnorna under försegling;
honom som helt ensam spänner ut himmelen
och skrider fram över havets toppar;
honom som har gjort Karlavagnen och Orion,
Sjustjärnorna och söderns Stjärngemak;
honom som gör stora och outrannsaktiga ting och under, flera än någon kan räkna?
Se, han far förbi mig, innan jag hinner att se det,
han drar framför mig, innan jag får syn på honom.
Se, han griper sitt rov – vem kan hindra honom?
Vem kan säga till honom: »Vad gör du?»
Hur skulle då jag våga svara honom,
välja ut ord till att tala med honom?
Nej, om jag än hade rätt, tordes jag dock ej svara
– jag fick anropa min motpart om förbarmande.

Och om han än svarade mig på mitt rop,
så kunde jag ej tro att han lyssnade till min röst.

Responsoriepsalm

Ps 88:10b–15 (R. 3a)

R. Låt min bön komma inför ditt ansikte.

Herre, jag åkallar dig dagligen,
jag räcker ut mina händer till dig.
Gör du då under för de döda,
eller kan skuggorna stå upp och tacka dig? R.

Berättar man i graven om din nåd,
i avgrunden om din trofasthet?
Känner man i mörkret dina under
och din rättfärdighet i glömskans land? R.

Men jag ropar till dig,
Herre, i gryningen kommer min bön inför dig.
Varför vill du förkasta mig,
varför döljer du ditt ansikte för mig? R.

Halleluja

Fil 3:8–9

V. Jag räknar allt som en förlust och kastar det på sophögen
för att vinna Kristus och få leva i honom.

Evangelium

Luk 9:57–62

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom vandrande på vägen, sade en man till Jesus: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om, när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«

TORSDAG DEN 29 SEPTEMBER

S:T MIKAEL, S:T GABRIEL OCH S:T RAFAEL
ÄRKEÄNGLAR

Fest

Läsning

Dan 7:9–10, 13–14

Jag såg att troner blev framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom. Tusen gånger tusen var hans tjänare, och tio tusen gånger tio tusen stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

eller:

Läsning

Upp 12:7–12a

Det blev en strid i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, men han övermannades och det fanns inte mer någon plats för dem i himlen. Och han, den stora draken, ormen från urtiden, han som kallas Djävul och Satan, han som förför hela världen, han störtades ner på jorden och hans änglar störtades ner med honom. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde. Ty våra bröders anklagare har störtats ner, han som anklagade dem inför vår Gud både dag och natt. De har besegrat honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv mer än att de kunde gå i döden. Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem. Men ve över jorden och havet: djävulen har stigit ner till er och hans raseri är stort.«

Responsoriepsalm

Ps 138:1–5 (R. jfr 1c)

R. Inför änglarna vill jag lovsjunga dig.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta,
inför änglarna vill jag lovsjunga dig.
Jag vill tillbedja, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisa ditt namn för din nåd och sanning. R.

Ty du har gjort ditt löftesord stort
utöver allt vad ditt namn hade sagt oss.
När jag ropade, svarade du mig,
du gav mig frimodighet, och min själ fick kraft. R.

Herre, alla jordens konungar skall tacka dig,
när de får höra orden från din mun.

De skall sjunga om Herrens vägar,
ty Herrens ära är stor. R.

Halleluja

Ps 103:21

V. Lova Herren, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som utträttat hans vilja!

Evangelium

Joh 1:47–51

Vid den tiden såg Jesus Natanael komma. Han sade om honom: »Där är en sann israelit, en som är utan svek.« Natanael frågade: »Hur kan du känna mig?« Jesus svarade: »Innan Filippos ropade på dig, såg jag dig under fikonsträdet.« Natanael svarade: »Rabbi, du är Guds son, du är Israels konung.« Då sade Jesus till honom: »Du tror därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet. Större ting skall du få se.« Och han sade: »Sannerligen, jag säger er: ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.«

FREDAG DEN 30 SEPTEMBER

Läsning

Job 38:1, 12–21; 39:36–38

Herren svarade Job ur stormvinden. Han sade:
Har du i din tid befallt dagen att gry
eller anvisat åt morgonrodnaden dess plats,
där den skulle fatta jorden i dess flikar,
så att de ogudaktiga skakades bort därifrån?
Då ändrar den form som leran under sigillet
och tingen framstår som klädda i skrud.
Då berövas de ogudaktiga sitt ljus,
och den arm som lyfts för högt bryts sönder.
Har du stigit ned till havets källor
och vandrat omkring på djupets botten?
Har dödens portar avslöjat sig för dig,
ja, såg du dödsskuggans portar?
Har du överblickat jordens vidder?
Om du känner allt detta, så låt höra.
Vet du vägen dit där ljuset bor,
eller platsen där mörkret har sin boning,
så att du kan hämta dem ut till deras gräns
och finna stigarna som leder till deras hus?
Visst kan du det, ty så tidigt blev du ju född,
så stort är ju dina dagars antal!
Job svarade Herren och sade:
Nej, därtill är jag för ringa,

vad skulle jag svara dig?
Jag måste lägga handen på munnen.
En gång har jag talat, och nu säger jag inget mer,
ja, två gånger, men jag gör det inte igen.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 7-10, 13-14b (R. 24b)

R. Led mig, Herre, på den eviga vägen.

Herre, du utransakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Vart skall jag gå för din ande,
och vart skall jag fly för ditt ansikte?
For jag upp till himmelen, så är du där,
och bäddade jag åt mig i dödsriket, så är du också där. R.

Tog jag morgonrodnadens vingar,
gjorde jag mig en boning ytterst i havet,
så skulle också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 10:13-16

Vid den tiden sade Jesus: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig och suttit i säck och aska. Men för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare vid domen än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket.

Den som lyssnar till er, han lyssnar till mig, och den som avvisar er, han avvisar mig. Men den som avvisar mig, han avvisar honom som har sänt mig.«

LÖRDAG DEN 1 OKTOBER

Läsning

Job 42:1-3, 5-6, 12-16

Job svarade Herren och sade:
Ja, jag vet att du förmår allt,
och att ingenting som du beslutar är dig för svårt.
Vem var då jag som i oförstånd gav vishet namn av mörker? Jag talade ju om vad jag
inte begrep,
om det som var mig för underbart
och det jag inte kunde förstå.
Endast hörsägner hade jag uppfattat om dig,
men nu har jag fått se dig med egna ögon.
Därför tar jag det tillbaka
och ångrar mig, i stoft och aska.

Herren välsignade slutet av Jobs levnad ännu mer än början så att han fick 14 000 får, 6 000 kameler, 1 000 par oxar och 1 000 åsninnor. Och han fick sju söner och tre döttrar. Den första dottern kallade han Jemima, den andra Kesia och den tredje Keren-Happuk. Och så vackra kvinnor som Jobs döttrar fanns inte i hela landet, och deras fader gav dem arvedel bland deras bröder.

Job levde därefter 140 år, och fick se sina barn och barnbarn i fyra led. Sedan dog Job, gammal och mätt på att leva.

Responsoriepsalm

Ps 119:66, 71, 75, 91, 125, 130 (R. 135a)

R. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare.

Lär mig gott förstånd och kunskap,
ty jag tror på dina bud. R.

Det var mig gott att jag blev tuktrad,
så att jag fick lära dina stadgar. R.

Herre, jag vet att dina domar är rätta
och att du har tuktat mig i trofasthet. R.

Allt består än i dag enligt din befallning,
allting måste tjäna dig. R.

Jag är din tjänare, ge mig insikt,
så att jag förstår dina vittnesbörd. R.

När dina ord upplåts, ger de ljus
och skänker de enfaldiga förstånd. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 10:17-24

Vid den tiden kom de sjuttiotvå glada tillbaka och sade: »Herre, till och med demonerna lyder oss när vi uttalar ditt namn.« Han svarade: »Jag har sett Satan slungas ner från himlen som en blix. Ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka, och ingenting skall skada er. Men gläd er inte över att andarna lyder er, utan gläd er över att era namn är upptecknade i himlen.«

I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den helige Ande och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

TJUGOSJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 2 OKTOBER

Första läsningen

Hab 1:2-3; 2:2-4

Hur länge, Herre, skall jag ropa
utan att du lyssnar,
kalla dig till hjälp mot våldet
utan att du griper in?
Varför låter du mig bevittna ondskan?
Hur kan du åse förtrycket?
Våld och skövling vart jag ser —
tvister blossar upp, split måste jag uthärda.

Herren svarade mig:
Skriv ner det du får se
med tydlig skrift på tavlor,
så att det blir lätt att läsa,
ty synen vittnar om den bestämda tiden,
den talar om slutet, den slår inte fel.
Om uppfyllelsen dröjer, så vänta tåligt,
den kommer förvisso, den uteblir inte.

Se, den falske far bort med vinden,
men troheten räddar den rättfärdiges liv.

Responsoriepsalm

Ps 95:1–2, 6–9 (R. jfr 8)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 662**. När den läses används följande text:*

R. I dag, när vi får höra hans röst,
må vi inte förhärda våra hjärtan.

Kom, låt oss jubla till Herrens ära
och hylla vår klippa, vår räddning!
Låt oss träda fram inför honom och tacka,
hylla honom med sång och spel! R.

Kom, låt oss falla ner och tillbe,
knäböja inför Herren, vår skapare,
ty han är vår Gud
och vi hans folk, fåren i hans hjord. R.

Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!
Förhärda er inte som vid Meriva,
som den gången vid Massa i öknen,
där era fäder satte mig på prov,
prövade mig fast de sett vad jag gjort. R.

Andra läsningen

2 Tim 1:6–8, 13–14

Jag påminner dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud.

Ta det som du har hört av mig till mönster för en sund förkunnelse, i tro och kärlek genom Kristus Jesus. Bevara genom den helige Ande som bor i oss det goda som har anförtratts dig.

Halleluja

Jfr 1 Pet 1:25

V. Herrens ord består i evighet,
det ord som har förkunnats för er.

Evangelium

Luk 17:5–10

Vid den tiden sade apostlarna till Herren: »Ge oss större tro.« Herren svarade: »Om ni hade tro så stor som ett senapskorn skulle ni kunna säga till mullbärsträdet där: Dra upp dig själv med rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er.

Om ni har en tjänare som plöjer eller vallar får, säger ni då till honom när han kommer hem från ägorna: Gå genast och slå dig ner vid bordet. Nej, ni säger: Gör i ordning maten åt mig, fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker; sedan kan du själv äta och dricka. Inte får tjänaren något tack för att han gör vad han är ålagd. På samma sätt med er: när ni har gjort allt som åligger er skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad vi är skyldiga att göra.«